

Κατευθυντήριες γραμμές

Κατευθυντήριες γραμμές 5/2019 σχετικά με «τα κριτήρια που διέπουν το δικαίωμα στη λήθη, σύμφωνα με τον ΓΚΠΔ, στις περιπτώσεις μηχανών αναζήτησης»

(τμήμα 1)

Έκδοση 2.0

Εκδόθηκε στις 7 Ιουλίου 2020

Ιστορικό έκδοσης

Έκδοση 2.0	7 Ιουλίου 2020	Έκδοση των κατευθυντηρίων γραμμών κατόπιν δημόσιας διαβούλευσης
Έκδοση 1.1	17 Φεβρουαρίου 2020	Ελάχιστονες διορθώσεις
Έκδοση 1.0	2 Δεκεμβρίου 2019	Έκδοση των κατευθυντηρίων γραμμών που επρόκειτο να τεθούν σε δημόσια διαβούλευση

Πίνακας περιεχομένων

Εισαγωγή.....	4
1 Οι λόγοι του δικαιώματος αίτησης διαγραφής βάσει του ΓΚΠΔ.....	7
1.1 Πρώτος λόγος: Το δικαίωμα αίτησης διαγραφής όταν τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα δεν είναι πλέον απαραίτητα σε σχέση με την επεξεργασία του παρόχου της μηχανής αναζήτησης [άρθρο 17 παράγραφος 1 στοιχείο α)].....	8
1.2 Δεύτερος λόγος: Το δικαίωμα αίτησης διαγραφής όταν το υποκείμενο των δεδομένων ανακαλεί τη συγκατάθεσή του όταν η νομική βάση για την επεξεργασία συνάδει με το άρθρο 6 παράγραφος 1 στοιχείο α) ή το άρθρο 9 παράγραφος 2 στοιχείο α) του ΓΚΠΔ και όταν δεν υφίσταται άλλη νομική βάση για την επεξεργασία [άρθρο 17 παράγραφος 1 στοιχείο β)]	9
1.3 Τρίτος λόγος: Το δικαίωμα αίτησης διαγραφής όταν το υποκείμενο των δεδομένων ασκεί το δικαίωμά του να εναντιωθεί στην επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα [άρθρο 17 παράγραφος 1 στοιχείο γ)]	10
1.4 Τέταρτος λόγος: Το δικαίωμα αίτησης διαγραφής όταν τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα υποβλήθηκαν σε επεξεργασία παράνομα [άρθρο 17 παράγραφος 1 στοιχείο δ)]	11
1.5 Πέμπτος λόγος: Το δικαίωμα αίτησης διαγραφής όταν τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα πρέπει να διαγραφούν για λόγους συμμόρφωσης με μια νομική υποχρέωση [άρθρο 17 παράγραφος 1 στοιχείο ε)]	12
1.6 Έκτος λόγος: Το δικαίωμα αίτησης διαγραφής όταν τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα έχουν συλλεχθεί σε σχέση με μια προσφορά υπηρεσιών της κοινωνίας των πληροφοριών σε ένα παιδί [άρθρο 17 παράγραφος 1 στ)].....	12
2 Οι εξαιρέσεις του δικαιώματος αίτησης διαγραφής βάσει του άρθρου 17 παράγραφος 3	13
2.1 Η επεξεργασία είναι απαραίτητη για την άσκηση του δικαιώματος ελευθερίας της έκφρασης και του δικαιώματος στην ενημέρωση.....	14
2.2 Η επεξεργασία είναι απαραίτητη για τη συμμόρφωση με μια νομική υποχρέωση στην οποία υπόκειται ο υπεύθυνος επεξεργασίας ή για την εκπλήρωση καθήκοντος που εκτελείται προς το δημόσιο συμφέρον ή κατά την άσκηση δημόσιας εξουσίας που έχει ανατεθεί στον υπεύθυνο της επεξεργασίας.....	16
2.2.1 Νομική υποχρέωση	16
2.2.2 Εκτέλεση καθήκοντος προς το δημόσιο συμφέρον ή κατά την άσκηση δημόσιας εξουσίας.....	18
2.3 Λόγοι δημόσιου συμφέροντος στον τομέα της δημόσιας υγείας.....	18
2.4 Σκοποί αρχειοθέτησης προς το δημόσιο συμφέρον, για σκοπούς επιστημονικής ή ιστορικής έρευνας ή για στατιστικούς σκοπούς σύμφωνα με το άρθρο 89 παράγραφος 1, εφόσον το δικαίωμα που αναφέρεται στην παράγραφο 1 είναι πιθανόν να καταστήσει αδύνατη ή να εμποδίσει σε μεγάλο βαθμό την επίτευξη σκοπών της εν λόγω επεξεργασίας	19
2.5 Θεμελίωση, άσκηση ή υποστήριξη νομικών αξιώσεων	20

Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο Προστασίας Δεδομένων

Έχοντας υπόψη το άρθρο 70 παράγραφος 1 στοιχείο ε) του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Απριλίου 2016, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και την κατάργηση της οδηγίας 95/46/ΕΚ (εφεξής «ΓΚΠΔ»),

έχοντας υπόψη τη Συμφωνία για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο και ιδίως το παράρτημα XI και το πρωτόκολλο 37 αυτής, όπως τροποποιήθηκαν με την απόφαση της Μικτής Επιτροπής του ΕΟΧ αριθ. 154/2018 της 6ης Ιουλίου 2018,¹

έχοντας υπόψη το άρθρο 12 και το άρθρο 22 του εσωτερικού κανονισμού του

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΙΣ ΑΚΟΛΟΥΘΕΣ ΚΑΤΕΥΘΥΝΤΗΡΙΕΣ ΓΡΑΜΜΕΣ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

1. Σύμφωνα με την απόφαση Costeja του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης («ΔΕΕ») της 13^{ης} Μαΐου 2014², το υποκείμενο των δεδομένων μπορεί να ζητήσει από τον πάροχο μιας μηχανής αναζήτησης στο διαδίκτυο («πάροχος μηχανής αναζήτησης»)³ να διαγράψει έναν ή περισσότερους συνδέσμους σε ιστοσελίδες από τον κατάλογο αποτελεσμάτων που εμφανίζεται μετά από αναζήτηση που πραγματοποιείται με βάση το όνομά του.
2. Σύμφωνα με την Αναφορά διαφάνειας του Google⁴, το ποσοστό των ενιαίων εντοπιστών πόρου (URL) που το Google δεν διέγραψε δεν αυξήθηκε την πενταετία που διέρρευσε μετά την έκδοση της εν λόγω απόφασης. Ωστόσο, πέρα από την απόφαση του ΔΕΕ, τα υποκείμενα των δεδομένων φαίνεται να έχουν μεγαλύτερη επίγνωση του δικαιώματός τους να υποβάλουν καταγγελία για την απόρριψη αιτήματος διαγραφής (delisting), καθόσον οι εποπτικές αρχές παρατήρησαν αύξηση του αριθμού καταγγελιών για παρόχους μηχανών αναζήτησης που αρνούνται να διαγράψουν συνδέσμους.
3. Σύμφωνα με το σχέδιο δράσης του, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο Προστασίας Δεδομένων («ΕΣΠΔ») καταρτίζει κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με το άρθρο 17 του Γενικού Κανονισμού Προστασίας Δεδομένων («ΓΚΠΔ»). Μέχρι την τελειοποίηση αυτών των κατευθυντήριων γραμμών, οι Εποπτικές Αρχές πρέπει να συνεχίζουν να χειρίζονται και να ερευνούν, στον μέγιστο δυνατό βαθμό, καταγγελίες που υποβάλλονται από υποκείμενα δεδομένων όσο το δυνατόν πιο έγκαιρα.
4. Ως εκ τούτου, στόχος του παρόντος εγγράφου είναι η ερμηνεία του δικαιώματος στη λήθη στις περιπτώσεις μηχανών αναζήτησης βάσει των διατάξεων του άρθρου 17 του ΓΚΠΔ (το

¹ Οι αναφορές στα «κράτη μέλη» στις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές θα πρέπει να νοούνται ως αναφορές στα «κράτη μέλη του ΕΟΧ».

² ΔΕΕ, υπόθεση C-131/12, GoogleSpain SL και Google Inc. κατά Agencia Española de Protección de Datos (AEPD) και Mario Costeja González, απόφαση 13ης Μαΐου 2014.

³ συμπεριλαμβανομένων διαδικτυακών αρχείων όπως archive.org

⁴ <https://transparencyreport.google.com/eu-privacy/overview?hl=en>

«δικαίωμα αίτησης διαγραφής από τον κατάλογο αποτελεσμάτων μηχανής αναζήτησης» που στο εξής θα αναφέρεται ως το «δικαίωμα αίτησης διαγραφής» [Σημ. του επιμ.]). Πράγματι, το δικαίωμα στη λήθη έχει τεθεί σε ισχύ βάσει του άρθρου 17 του ΓΚΠΔ για να λαμβάνεται υπόψη το δικαίωμα αίτησης διαγραφής που προβλέπεται στην απόφαση Costeja.

5. Ωστόσο, σύμφωνα με την οδηγία 95/46/ΕΚ της 24ης Οκτωβρίου 1995 (η «οδηγία») και σύμφωνα με την ανωτέρω απόφαση Costeja⁵ του ΔΕΕ, το δικαίωμα αίτησης διαγραφής συνεπάγεται δύο δικαιώματα (το δικαίωμα εναντίωσης και το δικαίωμα διαγραφής του ΓΚΠΔ). Πράγματι, η εφαρμογή του άρθρου 21 προβλέπεται ρητώς ως ο τρίτος λόγος για το δικαίωμα διαγραφής. Συνεπώς, τόσο το άρθρο 17 όσο και το άρθρο 21 του ΓΚΠΔ μπορούν να λειτουργήσουν ως νομική βάση για αιτήσεις διαγραφής. Το δικαίωμα εναντίωσης και το δικαίωμα διαγραφής χορηγούνται ήδη βάσει της οδηγίας. Ωστόσο, όπως θα αναλυθεί παρακάτω, η διατύπωση του ΓΚΠΔ απαιτεί προσαρμογή της ερμηνείας αυτών των δικαιωμάτων.
6. Αρχικά, θα πρέπει να σημειωθεί ότι, ενώ το άρθρο 17 του ΓΚΠΔ ισχύει για όλους τους υπεύθυνους επεξεργασίας, το παρόν έγγραφο εστιάζει αποκλειστικά στην επεξεργασία από παρόχους μηχανών αναζήτησης και στις αιτήσεις διαγραφής που υποβάλλονται από υποκείμενα δεδομένων.
7. Υφίστανται κάποιοι προβληματισμοί κατά την εφαρμογή του άρθρου 17 του ΓΚΠΔ όσον αφορά την επεξεργασία των δεδομένων ενός παρόχου μηχανής αναζήτησης. Ως προς αυτό, είναι σκόπιμο να τονιστεί ότι η επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που πραγματοποιείται στο πλαίσιο της δραστηριότητας του παρόχου μηχανής αναζήτησης είναι διαφορετική από την επεξεργασία που πραγματοποιείται από τους εκδότες των ιστοτόπων τρίτων μερών όπως μέσωσ ενημέρωσης που παρέχουν ενημερωτικό υλικό στο διαδίκτυο⁶.
8. Εάν το υποκείμενο των δεδομένων επιτύχει τη διαγραφή συγκεκριμένου περιεχομένου, αυτό θα έχει ως αποτέλεσμα τη διαγραφή του εν λόγω περιεχομένου από τον κατάλογο των αποτελεσμάτων αναζήτησης που αφορούν το υποκείμενο των δεδομένων όταν, κατά κανόνα, η έρευνα βασίζεται στο όνομά του. Ωστόσο, το εν λόγω περιεχόμενο θα εξακολουθεί να είναι διαθέσιμο όταν χρησιμοποιούνται άλλα κριτήρια αναζήτησης.
9. Οι αιτήσεις διαγραφής δεν οδηγούν σε πλήρη διαγραφή των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα. Πράγματι, τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα δεν θα διαγραφούν από τον αρχικό ιστότοπο ούτε από τον κατάλογο και την κρυφή μνήμη του παρόχου της μηχανής αναζήτησης. Για παράδειγμα, το υποκείμενο των δεδομένων μπορεί να επιθυμεί τη διαγραφή δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τον κατάλογο μιας μηχανής αναζήτησης τα οποία προέρχονται από ένα μέσο ενημέρωσης, όπως ένα άρθρο εφημερίδας. Σε αυτή την περίπτωση, ο σύνδεσμος που οδηγεί στα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα μπορεί να διαγραφεί από τον κατάλογο της μηχανής αναζήτησης· ωστόσο, το επίμαχο άρθρο θα

⁵ΔΕΕ, υπόθεση C-131/12, απόφαση της 13ης Μαΐου 2014, παράγραφος 88: «Τα άρθρα 12, στοιχείο β', και 14, πρώτο εδάφιο, στοιχείο α', της οδηγίας 95/46 έχουν την έννοια ότι, προκειμένου να προστατευτούν τα δικαιώματα που προβλέπουν οι διατάξεις αυτές και εφόσον πληρούνται πράγματι οι οριζόμενες από αυτές προϋποθέσεις, ο φορέας εκμετάλλευσης μηχανής αναζήτησης υποχρεούται να απαλείφει από τον κατάλογο αποτελεσμάτων, ο οποίος εμφανίζεται κατόπιν αναζήτησης που έχει διενεργηθεί με βάση το ονοματεπώνυμο ενός προσώπου, συνδέσμους προς δημοσιευμένες από τρίτους ιστοσελίδες που περιέχουν πληροφορίες σχετικές με το πρόσωπο αυτό, και στην περίπτωση κατά την οποία το ονοματεπώνυμο αυτό ή οι πληροφορίες αυτές δεν έχουν διαγραφεί προηγουμένως ή ταυτοχρόνως από τις ως άνω ιστοσελίδες, η υποχρέωση δε αυτή ισχύει ακόμη και όταν αυτή καθαυτή η δημοσίευση των επίμαχων πληροφοριών στις εν λόγω ιστοσελίδες είναι νόμιμη».

⁶ ΔΕΕ, υπόθεση C 131/12, απόφαση της 13ης Μαΐου 2014· Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (ΕΔΑΔ), «M.L. και W.W. κατά Γερμανίας», 28 Ιουνίου 2018.

παραμένει υπό τον έλεγχο του μέσου ενημέρωσης και μπορεί να εξακολουθεί να είναι δημοσίως διαθέσιμο και προσβάσιμο, ακόμα κι αν δεν είναι ορατό στα αποτελέσματα αναζήτησης βάσει των αναζητήσεων που περιλαμβάνουν καταρχήν το όνομα του υποκειμένου των δεδομένων.

10. Ωστόσο, οι πάροχοι μηχανών αναζήτησης δεν εξαιρούνται εν γένει από το καθήκον της πλήρους διαγραφής. Σε ορισμένες εξαιρετικές περιπτώσεις, χρειάζεται να προβούν σε πραγματική και πλήρη διαγραφή από τους καταλόγους ή τις κρυφές μνήμες τους. Για παράδειγμα, στην περίπτωση που κάποιοι πάροχοι μηχανών αναζήτησης πάψουν να σέβονται τα αιτήματα robots.txt που εφαρμόζει ο αρχικός συντάκτης, θα είναι στην ουσία υποχρεωμένοι να διαγράψουν πλήρως τον σύνδεσμο URL που παραπέμπει στο περιεχόμενο, αντί να διαγράψουν αυτό που βασίζεται στο όνομα του υποκειμένου δεδομένων.
11. Το παρόν έγγραφο πραγματεύεται δύο θέματα. Το πρώτο θέμα αφορά τους λόγους στους οποίους το υποκείμενο των δεδομένων μπορεί να στηρίζει μια αίτηση διαγραφής από πάροχο μηχανής αναζήτησης δυνάμει του άρθρου 17 παράγραφος 1 του ΓΚΠΔ. Το δεύτερο θέμα αφορά τις εξαιρέσεις του δικαιώματος αίτησης διαγραφής σύμφωνα με το άρθρο 17 παράγραφος 3 του ΓΚΠΔ. Το παρόν έγγραφο θα συνοδεύεται από ένα παράρτημα που αφορά την αξιολόγηση των κριτηρίων για τον χειρισμό καταγγελιών για αρνήσεις διαγραφής.
12. Το παρόν έγγραφο δεν αφορά το άρθρο 17 παράγραφος 2⁷ του ΓΚΠΔ. Πράγματι, αυτό το άρθρο προβλέπει ότι οι υπεύθυνοι επεξεργασίας δεδομένων που έχουν δημοσιοποιήσει τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, οφείλουν να ενημερώσουν τους υπεύθυνους επεξεργασίας που έχουν στη συνέχεια επαναχρησιμοποιήσει τα εν λόγω δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα μέσω συνδέσμων, αντιγράφων ή αναπαραγωγών. Η εν λόγω υποχρέωση ενημέρωσης δεν ισχύει για τους παρόχους μηχανών αναζήτησης όταν βρίσκουν πληροφορίες που περιέχουν δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που έχουν δημοσιευτεί ή τοποθετηθεί στο διαδίκτυο από τρίτα μέρη, τις τοποθετούν αυτόματα σε κατάλογο, τις αποθηκεύουν προσωρινά και τις διαθέτουν στους χρήστες του διαδικτύου σύμφωνα με μια συγκεκριμένη σειρά ή προτίμηση⁸. Επιπλέον, δεν απαιτείται από τους παρόχους μηχανών αναζήτησης που έχουν λάβει μια αίτηση διαγραφής από υποκείμενο δεδομένων να ενημερώσουν το τρίτο μέρος που δημοσίευσε τις εν λόγω πληροφορίες στο διαδίκτυο. Στόχος αυτής της υποχρέωσης είναι η απόδοση μεγαλύτερης ευθύνης στους αρχικούς υπεύθυνους επεξεργασίας και η απόπειρα πρόληψης του πολλαπλασιασμού των πρωτοβουλιών των υποκειμένων των δεδομένων. Σχετικά με αυτό, η δήλωση της Ομάδας Εργασίας του άρθρου 29, σύμφωνα με την οποία οι πάροχοι μηχανών αναζήτησης «δεν θα πρέπει σε γενικές γραμμές να ενημερώνουν τους ιδιοκτήτες των σελίδων που επηρεάζονται από τη διαγραφή για το γεγονός ότι δεν είναι δυνατή η πρόσβαση σε ορισμένες ιστοσελίδες από τη μηχανή αναζήτησης ως απάντηση σε ορισμένες αναζητήσεις» διότι «μια τέτοια επικοινωνία στερείται

⁷ Κανονισμός 2016/679 (ΓΚΠΔ), άρθρο 17 παράγραφος 2: «Όταν ο υπεύθυνος επεξεργασίας έχει δημοσιοποιήσει τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα και υποχρεούται σύμφωνα με την παράγραφο 1 να διαγράψει τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, ο υπεύθυνος επεξεργασίας, λαμβάνοντας υπόψη τη διαθέσιμη τεχνολογία και το κόστος εφαρμογής, λαμβάνει εύλογα μέτρα, συμπεριλαμβανομένων των τεχνικών μέτρων, για να ενημερώσει τους υπευθύνους επεξεργασίας που επεξεργάζονται τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, ότι το υποκείμενο των δεδομένων ζήτησε τη διαγραφή από αυτούς τους υπευθύνους επεξεργασίας τυχόν συνδέσμων με τα δεδομένα αυτά ή αντιγράφων ή αναπαραγωγών των εν λόγω δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα.»

⁸ Βλέπε ΔΕΕ, υπόθεση C-136/17, GC κ.λπ, απόφαση της 24ης Σεπτεμβρίου 2019, παράγραφος 35 και υπόθεση C-131/12, απόφαση της 13ης Μαΐου 2014, παράγραφος 41.

νομικής βάσης δυνάμει της νομοθεσίας προστασίας δεδομένων της ΕΕ»⁹ παραμένει σε ισχύ. Επίσης, είναι προγραμματισμένη η κατάρτιση ξεχωριστών κατευθυντήριων γραμμών για το άρθρο 17 παράγραφος 2 του ΓΚΠΔ.

1 ΟΙ ΛΟΓΟΙ ΤΟΥ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ ΑΙΤΗΣΗΣ ΔΙΑΓΡΑΦΗΣ ΒΑΣΕΙ ΤΟΥ ΓΚΠΔ

13. Το δικαίωμα αίτησης διαγραφής όπως προβλέπεται στο άρθρο 17 του ΓΚΠΔ δεν αλλάζει τις διαπιστώσεις της απόφασης Costeja, σύμφωνα με τις οποίες το ΔΕΕ υποστηρίζει ότι η αίτηση διαγραφής βασίστηκε στο δικαίωμα διόρθωσης/διαγραφής και στο δικαίωμα αντίταξης σύμφωνα με το άρθρο 12 και το άρθρο 14 της οδηγίας, αντίστοιχα.
14. Το άρθρο 17 παράγραφος 1 θεσπίζει μια γενική αρχή διαγραφής των δεδομένων στις ακόλουθες έξι περιπτώσεις:
- α) όταν τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα δεν είναι πλέον απαραίτητα σε σχέση με τους σκοπούς για τους οποίους συλλέχθηκαν ή υποβλήθηκαν κατ' άλλο τρόπο σε επεξεργασία [άρθρο 17 παράγραφος 1 στοιχείο α)].
 - β) όταν το υποκείμενο των δεδομένων ανακαλεί τη συγκατάθεση επί της οποίας βασίζεται η επεξεργασία [άρθρο 17 παράγραφος 1 στοιχείο β)].
 - γ) όταν το υποκείμενο των δεδομένων αντιτίθεται στην επεξεργασία σύμφωνα με το άρθρο 21 παράγραφοι 1 και 2 του ΓΚΠΔ.
 - δ) όταν τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα υποβλήθηκαν σε επεξεργασία παράνομα [άρθρο 17 παράγραφος 1 στοιχείο δ)].
 - ε) όταν η διαγραφή συνάδει με μια νομική υποχρέωση [άρθρο 17 παράγραφος 1 στοιχείο ε)].
 - στ) όταν τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα έχουν συλλεχθεί σε σχέση με την προσφορά υπηρεσιών της κοινωνίας των πληροφοριών σε ανήλικο [άρθρο 17 παράγραφος 1 στοιχείο στ) που παραπέμπει στο άρθρο 8 παράγραφος 1].
15. Αν και όλοι οι λόγοι του άρθρου 17 μπορούν θεωρητικά να εφαρμοστούν όσον αφορά τη διαγραφή, στην πράξη, ορισμένοι θα χρησιμοποιούνται σπάνια ή δεν θα χρησιμοποιούνται καθόλου, όπως στην περίπτωση της ανάκλησης της συγκατάθεσης (βλέπε λόγο 2 παρακάτω).
16. Ωστόσο, το υποκείμενο των δεδομένων δύναται να υποβάλει αίτηση διαγραφής σε πάροχο μηχανής αναζήτησης με βάση περισσότερους από έναν λόγους. Για παράδειγμα, το υποκείμενο των δεδομένων θα μπορούσε να ζητήσει τη διαγραφή επειδή θεωρεί ότι η επεξεργασία των προσωπικών του δεδομένων από τη μηχανή αναζήτησης δεν είναι πλέον απαραίτητη [άρθρο 17 παράγραφος 1 στοιχείο α)] και να ασκήσει το δικαίωμά του να εναντιωθεί στην επεξεργασία σύμφωνα με το άρθρο 21 παράγραφος 1 του ΓΚΠΔ [άρθρο 17 παράγραφος 1 στοιχείο γ)].
17. Προκειμένου να αξιολογήσουν τις καταγγελίες που αφορούν έναν πάροχο μηχανής αναζήτησης που έχει αρνηθεί τη διαγραφή ενός συγκεκριμένου αποτελέσματος αναζήτησης σύμφωνα με το άρθρο 17 του ΓΚΠΔ, οι εποπτικές αρχές θα πρέπει να προσδιορίσουν κατά πόσον το περιεχόμενο στο οποίο παραπέμπει μία διεύθυνση URL θα πρέπει να διαγραφεί ή όχι. Συνεπώς, θα πρέπει, κατά την ανάλυση της ουσίας της καταγγελίας, να λαμβάνουν

⁹ Ομάδα εργασίας προστασίας δεδομένων του άρθρου 29, «Guidelines on the implementation of the Court of Justice of the European Union judgment on “GoogleSpain and inc v. AgenciaEspañola de Protección de Datos (AEPD) and MarioCostejaGonzález» C-131/12, WP 225, 26 Νοεμβρίου 2014, σ. 23.

υπόψη τους τη φύση του περιεχομένου που διατίθεται από τους συντάκτες των ιστοτόπων τρίτων μερών.

1.1 Πρώτος λόγος: Το δικαίωμα αίτησης διαγραφής όταν τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα δεν είναι πλέον απαραίτητα σε σχέση με την επεξεργασία του παρόχου της μηχανής αναζήτησης [άρθρο 17 παράγραφος 1 στοιχείο α)]

18. Σύμφωνα με το άρθρο 17 παράγραφος 1 στοιχείο α) του ΓΚΠΔ, το υποκείμενο των δεδομένων μπορεί να ζητήσει από έναν πάροχο μηχανής αναζήτησης, κατόπιν αναζήτησης που πραγματοποιείται κατά γενικό κανόνα με βάση το όνομά του, τη διαγραφή περιεχομένου από τα αποτελέσματα αναζήτησης, όταν τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα του υποκειμένου δεδομένων που εμφανίζονται στα εν λόγω αποτελέσματα αναζήτησης δεν είναι πλέον απαραίτητα σε σχέση με τους σκοπούς της επεξεργασίας από τη μηχανή αναζήτησης.
19. Αυτή η διάταξη επιτρέπει στο υποκείμενο των δεδομένων να ζητήσει τη διαγραφή των προσωπικών πληροφοριών που τον/την αφορούν οι οποίες έγιναν διαθέσιμες για περίοδο που υπερβαίνει την απαιτούμενη για την επεξεργασία από τη μηχανή αναζήτησης. Ωστόσο, αυτή η επεξεργασία πραγματοποιείται κυρίως προκειμένου οι πληροφορίες να γίνουν πιο εύκολα προσβάσιμες για τους χρήστες του Διαδικτύου. Στο πλαίσιο του δικαιώματος αίτησης διαγραφής, πρέπει να διασφαλίζεται η ισορροπία μεταξύ της προστασίας της ιδιωτικής ζωής και των δικαιωμάτων των χρηστών του Διαδικτύου κατά την πρόσβαση στις πληροφορίες. Ιδιαίτερα, θα πρέπει να αξιολογείται κατά πόσον, με το πέρασμα του χρόνου, τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα έχουν καταστεί παρωχημένα ή δεν έχουν επικαιροποιηθεί.
20. Για παράδειγμα, το υποκείμενο των δεδομένων μπορεί να ασκήσει το δικαίωμά του για αίτηση διαγραφής σύμφωνα με το άρθρο 17 παράγραφος 1 στοιχείο α), όταν:
 - οι πληροφορίες που διατηρεί μια εταιρεία για το υποκείμενο των δεδομένων έχουν αφαιρεθεί από το δημόσιο μητρώο·
 - ένας σύνδεσμος στον ιστότοπο μιας εταιρείας περιέχει τα στοιχεία επικοινωνίας του υποκειμένου των δεδομένων, μολονότι αυτό δεν εργάζεται πλέον στην εν λόγω εταιρεία·
 - κάποιες πληροφορίες πρέπει να δημοσιευτούν στο διαδίκτυο για σειρά ετών για την εκπλήρωση μιας νομικής υποχρέωσης και παρέμειναν στο διαδίκτυο για χρονικό διάστημα που υπερβαίνει αυτό που προβλέπει η νομοθεσία.
21. Όπως φαίνεται από τα παραδείγματα, το υποκείμενο των δεδομένων μπορεί να ζητήσει τη διαγραφή περιεχομένου ιδίως όταν οι προσωπικές πληροφορίες είναι εμφανώς ανακριβείς, διότι έχει περάσει καιρός ή είναι παρωχημένες. Μια τέτοια αξιολόγηση παρεμπιπτόντως θα εξαρτάται από τους σκοπούς της αρχικής επεξεργασίας. Συνεπώς, οι εποπτικές αρχές θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τις αρχικές περιόδους διατήρησης των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, όταν υφίστανται, κατά την ανάλυση των αιτημάτων διαγραφής σύμφωνα με το άρθρο 17 παράγραφος 1 στοιχείο α) του ΓΚΠΔ.

1.2 Δεύτερος λόγος: Το δικαίωμα αίτησης διαγραφής όταν το υποκείμενο των δεδομένων ανακαλεί τη συγκατάθεσή του όταν η νομική βάση για την επεξεργασία συνάδει με το άρθρο 6 παράγραφος 1 στοιχείο α) ή το άρθρο 9 παράγραφος 2 στοιχείο α) του ΓΚΠΔ και όταν δεν υφίσταται άλλη νομική βάση για την επεξεργασία [άρθρο 17 παράγραφος 1 στοιχείο β)]

22. Σύμφωνα με το άρθρο 17 παράγραφος 1 στοιχείο β) του ΓΚΠΔ, το υποκείμενο των δεδομένων μπορεί να επιτύχει τη διαγραφή των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που τον/την αφορούν όταν αποσύρει τη συγκατάθεσή του για την επεξεργασία.
23. Η περίπτωση διαγραφής θα σήμαινε ότι ο πάροχος της μηχανής αναζήτησης θα είχε χρησιμοποιήσει τη συγκατάθεση του υποκειμένου των δεδομένων ως νομική βάση για την επεξεργασία. Πράγματι, το άρθρο 17 παράγραφος 1 του ΓΚΠΔ εγείρει το ζήτημα της νομικής βάσης για επεξεργασία στην οποία στηρίζονται οι πάροχοι μηχανών αναζήτησης για την παροχή των αποτελεσμάτων της μηχανής αναζήτησης συμπεριλαμβανομένων των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα.
24. Για τον λόγο αυτό, η υποβολή αίτησης διαγραφής από το υποκείμενο των δεδομένων στο πλαίσιο της επιθυμίας του να αποσύρει τη συγκατάθεσή του μοιάζει απίθανη, διότι ο υπεύθυνος επεξεργασίας στον οποίο χορήγησε τη συγκατάθεσή του είναι ο συντάκτης του ιστοτόπου και όχι ο φορέας εκμετάλλευσης της μηχανής αναζήτησης που παρουσιάζει τα δεδομένα σε κατάλογο. Το ΔΕΕ έχει επικυρώσει αυτή την ερμηνεία στην απόφαση C-136-17 της 24ης Σεπτεμβρίου 2019 (η **απόφαση Google 2**).¹⁰ Το Δικαστήριο υποστηρίζει ότι «(...) η συγκατάθεση πρέπει να είναι «συγκεκριμένη» και, συνεπώς, να αφορά ειδικά την επεξεργασία που γίνεται στο πλαίσιο της δραστηριότητας της μηχανής αναζήτησης (...). Πλην όμως, δεν θα ήταν πρακτικώς δυνατόν (...), ο φορέας εκμετάλλευσης μηχανής αναζήτησης να ζητεί τη ρητή συγκατάθεση των υποκειμένων των δεδομένων πριν από την επεξεργασία των προσωπικών δεδομένων που τα αφορούν στο πλαίσιο της ταξινόμησης στην οποία προβαίνει. Εν πάση περιπτώσει, (...) το γεγονός και μόνον ότι ορισμένο πρόσωπο υποβάλλει αίτηση διαγραφής συνδέσμων σημαίνει καταρχήν ότι, τουλάχιστον από την ημερομηνία υποβολής της αίτησης αυτής, δεν συγκατατίθεται πλέον στην επεξεργασία που διενεργεί ο φορέας εκμετάλλευσης της μηχανής αναζήτησης».
25. Ωστόσο, σε περίπτωση που το υποκείμενο των δεδομένων αποσύρει τη συγκατάθεσή του για τη χρήση των δεδομένων του σε μια συγκεκριμένη ιστοσελίδα, ο αρχικός συντάκτης της εν λόγω ιστοσελίδας θα πρέπει να ενημερώσει τους παρόχους των μηχανών αναζήτησης που έχουν συμπεριλάβει τα εν λόγω δεδομένα σύμφωνα με το άρθρο 17 παράγραφος 2 του ΓΚΠΔ. Συνεπώς, το υποκείμενο των δεδομένων θα μπορεί ακόμα να επιτύχει τη διαγραφή των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που τον/την αφορούν, αλλά σύμφωνα με το άρθρο 17 παράγραφος 1 στοιχείο γ) στην προκειμένη περίπτωση.

¹⁰ ΔΕΕ, υπόθεση C-136/17, Commission nationale de l'informatique et des libertés (CNIL) κατά Google LLC, απόφαση της 24ης Σεπτεμβρίου 2019.

1.3 Τρίτος λόγος: Το δικαίωμα αίτησης διαγραφής όταν το υποκείμενο των δεδομένων ασκεί το δικαίωμά του να εναντιωθεί στην επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα [άρθρο 17 παράγραφος 1 στοιχείο γ)]

26. Σύμφωνα με το άρθρο 17 παράγραφος 1 στοιχείο γ) του ΓΚΠΔ, το υποκείμενο των δεδομένων μπορεί να επιτύχει τη διαγραφή των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που το αφορούν από τον πάροχο της μηχανής αναζήτησης στις περιπτώσεις που εναντιώνεται στην επεξεργασία σύμφωνα με το άρθρο 21 παράγραφος 1 του ΓΚΠΔ και όταν δεν υφίστανται επιτακτικοί και νόμιμοι λόγοι για την επεξεργασία από τον υπεύθυνο επεξεργασίας.
27. Το δικαίωμα εναντίωσης παρέχει ισχυρότερες εγγυήσεις στα υποκείμενα δεδομένων, διότι δεν περιορίζει τους λόγους βάσει των οποίων τα υποκείμενα των δεδομένων μπορούν να ζητήσουν τη διαγραφή δυνάμει του άρθρου 17 παράγραφος 1 του ΓΚΠΔ.
28. Το δικαίωμα εναντίωσης στην επεξεργασία οριζόταν από το άρθρο 14 της οδηγίας¹¹ και αποτελούσε λόγο υποβολής αίτησης διαγραφής μετά την έκδοση της απόφασης Costeja. Ωστόσο, οι διαφορές στη διατύπωση του άρθρου 21 του ΓΚΠΔ και του άρθρου 14 της οδηγίας υποδηλώνουν ότι ενδέχεται να υφίστανται διαφορές και στην εφαρμογή τους.
29. Βάσει της οδηγίας, το υποκείμενο των δεδομένων πρέπει να βασίσει το αίτημά του σε «*επιτακτικούς και νόμιμους λόγους σχετικούς με την προσωπική κατάστασή του [της]*». Όσον αφορά τον ΓΚΠΔ, το υποκείμενο των δεδομένων μπορεί να εναντιωθεί στην επεξεργασία «για λόγους που σχετίζονται με την ιδιαίτερη κατάστασή του». Το υποκείμενο δεν χρειάζεται πλέον να καταδείξει «*επιτακτικούς και νόμιμους λόγους*».
30. Συνεπώς, ο ΓΚΠΔ μεταθέτει το βάρος της απόδειξης και παρέχει ένα τεκμήριο υπέρ του υποκειμένου δεδομένων, υποχρεώνοντας αντί αυτού τον υπεύθυνο επεξεργασίας να αποδείξει τους «*επιτακτικούς και νόμιμους λόγους για την επεξεργασία*» (άρθρο 21 παράγραφος 1). Κατά συνέπεια, όταν ένας πάροχος μηχανής αναζήτησης λαμβάνει μια αίτηση διαγραφής βάσει της ιδιαίτερης κατάστασης του υποκειμένου των δεδομένων, οφείλει πλέον να διαγράψει τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, σύμφωνα με το άρθρο 17 παράγραφος 1 στοιχείο γ) του ΓΚΠΔ, εκτός εάν είναι σε θέση να αποδείξει ότι υφίστανται «*επιτακτικοί και νόμιμοι λόγοι*» για τη συμπερίληψη του συγκεκριμένου αποτελέσματος αναζήτησης, που σε συνδυασμό με το άρθρο 21 παράγραφος 1 αποτελούν «*επιτακτικούς και νόμιμους λόγους (...) οι οποίοι υπερισχύουν των συμφερόντων, των δικαιωμάτων και των ελευθεριών του υποκειμένου των δεδομένων*». Ο πάροχος της μηχανής αναζήτησης μπορεί να προβάλλει οποιουδήποτε «*επιτακτικούς και νόμιμους λόγους*», συμπεριλαμβανομένης οποιασδήποτε εξαίρεσης προβλέπεται από το άρθρο 17 παράγραφος 3 του ΓΚΠΔ. Ωστόσο, εάν ο πάροχος της μηχανής αναζήτησης δεν κατορθώσει να αποδείξει την ύπαρξη επιτακτικών και νόμιμων λόγων, το υποκείμενο των δεδομένων έχει δικαίωμα να επιτύχει τη διαγραφή σύμφωνα με το άρθρο 17 παράγραφος 1 στοιχείο γ) του ΓΚΠΔ. Πράγματι, οι αιτήσεις διαγραφής πλέον συνεπάγονται την εξισορρόπηση μεταξύ των λόγων που σχετίζονται με μια ιδιαίτερη κατάσταση του υποκειμένου των δεδομένων και των επιτακτικών και νόμιμων λόγων του παρόχου της μηχανής αναζήτησης. Η ισορροπία μεταξύ της προστασίας της ιδιωτικότητας και των συμφερόντων των χρηστών του Διαδικτύου ως προς

¹¹ Οδηγία 95/46/ΕΚ, άρθρο 14: «Τα κράτη μέλη αναγνωρίζουν στο πρόσωπο στο οποίο αναφέρονται τα δεδομένα το δικαίωμα: α) τουλάχιστον στις περιπτώσεις του άρθρου 7 στοιχεία ε) και στ), να αντιτάσσεται ανά πάσα στιγμή, για επιτακτικούς και νόμιμους λόγους σχετικούς με την προσωπική του κατάσταση, στην επεξεργασία των δεδομένων που το αφορούν, εκτός εάν στην εθνική νομοθεσία ορίζεται άλλως. Σε περίπτωση αιτιολογημένης αντίταξης, η επεξεργασία δεν μπορεί πλέον να αφορά τα δεδομένα αυτά»

την πρόσβαση σε πληροφορίες όπως κρίθηκε από το ΔΕΕ με την απόφαση Costeja, μπορεί να προτρέψει τη διεξαγωγή αυτής της αξιολόγησης, όπως και η ισορροπία που εφαρμόζει το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (ΕΔΑΔ) σε ζητήματα Τύπου.

31. Συνεπώς, τα κριτήρια διαγραφής που έχει καταρτίσει η Ομάδα Εργασίας του άρθρου 29 στις κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με την εφαρμογή της απόφασης του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης «Google Spain SL και Google Inc. κατά Agencia Española de Protección de Datos (AEPD) και Mario Costeja González, C-131/12, μπορούν ακόμα να χρησιμοποιούνται από τους παρόχους μηχανών αναζήτησης και τις εποπτικές αρχές για την αξιολόγηση μιας αίτησης διαγραφής βάσει του δικαιώματος αντίρρησης [άρθρο 17 παράγραφος 1 στοιχείο γ) του ΓΚΠΔ].
32. Ως προς αυτό, η «*ιδιαίτερη κατάσταση*» του υποκειμένου των δεδομένων θα αποτελεί τη βάση της αίτησης διαγραφής (για παράδειγμα, ένα αποτέλεσμα έρευνας δημιουργεί προβλήματα στο υποκείμενο των δεδομένων όταν υποβάλλει αιτήσεις για εργασία, ή υποβαθμίζει τη φήμη του στην προσωπική του ζωή) και θα λαμβάνεται υπόψη κατά τη διασφάλιση της ισορροπίας μεταξύ των προσωπικών δικαιωμάτων και του δικαιώματος πληροφόρησης, παράλληλα με τα συνηθισμένα κριτήρια για τη διεκπεραίωση αιτημάτων διαγραφής, όπως είναι τα εξής:
- το υποκείμενο των δεδομένων δεν διαδραματίζει κάποιον ρόλο στη δημόσια ζωή·
 - οι επίμαχες πληροφορίες δεν σχετίζονται με την επαγγελματική του ζωή αλλά επηρεάζουν την ιδιωτική ζωή του·
 - οι πληροφορίες αποτελούν ρητορική μίσους, δυσφήμιση, συκοφαντία ή παρόμοιο αδίκημα στον τομέα της έκφρασης εναντίον του υποκειμένου των δεδομένων σύμφωνα με δικαστική απόφαση·
 - τα δεδομένα φαίνεται ότι αποτελούν επιβεβαιωμένο γεγονός, όμως είναι προδήλως ανακριβή·
 - τα δεδομένα σχετίζονται με ένα σχετικά ασήμαντο ποινικό αδίκημα το οποίο έλαβε χώρα πολύ καιρό πριν και προκαλεί ζημία στο υποκείμενο των δεδομένων.
33. Ωστόσο, αυτά τα κριτήρια δεν θα πρέπει να εξετάζονται ελλείψει απόδειξης των επιτακτικών και νόμιμων λόγων για να απορριφθεί η αίτηση.

1.4 Τέταρτος λόγος: Το δικαίωμα αίτησης διαγραφής όταν τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα υποβλήθηκαν σε επεξεργασία παράνομα [άρθρο 17 παράγραφος 1 στοιχείο δ)]

34. Σύμφωνα με το άρθρο 17 παράγραφος 1 στοιχείο δ) του ΓΚΠΔ, το υποκείμενο των δεδομένων μπορεί να ζητήσει τη διαγραφή δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που τον/την αφορούν στην περίπτωση που έχουν υποβληθεί σε επεξεργασία παράνομα.
35. Η έννοια της παράνομης επεξεργασίας ερμηνεύεται αρχικά βάσει του άρθρου 6 του ΓΚΠΔ που αφορά τη νομιμότητα της επεξεργασίας. Άλλες αρχές που θεσπίζονται στον ΓΚΠΔ (όπως οι αρχές του άρθρου 5 του ΓΚΠΔ ή άλλων διατάξεων του Κεφαλαίου II) μπορεί να εξυπηρετούν μια τέτοια ερμηνεία.
36. Αυτή η έννοια ερμηνεύεται διασταλτικά, όπως η παραβίαση μιας νομικής διάταξης πέρα από τον ΓΚΠΔ. Οι εποπτικές αρχές πρέπει να προβαίνουν σε μια τέτοια ερμηνεία με αντικειμενικότητα, σύμφωνα με τους εθνικούς νόμους ή μια απόφαση δικαστηρίου. Για παράδειγμα, μια αίτηση διαγραφής χορηγείται στην περίπτωση όπου η καταχώριση προσωπικών πληροφοριών έχει απαγορευτεί ρητώς από δικαστική απόφαση.

Σε περιπτώσεις όπου ο πάροχος της μηχανής αναζήτησης δεν είναι σε θέση να αποδείξει την ύπαρξη νομικής βάσης για την επεξεργασία, μια αίτηση διαγραφής μπορεί να υπάγεται στο άρθρο 17 παράγραφος 1 στοιχείο δ) του ΓΚΠΔ, καθώς η επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα σε αυτές τις περιπτώσεις μπορεί να θεωρηθεί παράνομη. Ωστόσο, πρέπει να υπενθυμιστεί ότι στην περίπτωση που η αρχική επεξεργασία είναι παράνομη, το υποκείμενο των δεδομένων διατηρεί το δικαίωμα αίτησης διαγραφής σύμφωνα με το άρθρο 17 παράγραφος 1 στοιχείο γ) του ΓΚΠΔ.

1.5 Πέμπτος λόγος: Το δικαίωμα αίτησης διαγραφής όταν τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα πρέπει να διαγραφούν για λόγους συμμόρφωσης με μια νομική υποχρέωση [άρθρο 17 παράγραφος 1 στοιχείο ε)]

37. Σύμφωνα με το άρθρο 17 παράγραφος 1 στοιχείο ε) του ΓΚΠΔ, το υποκείμενο των δεδομένων μπορεί να ζητήσει από έναν πάροχο μηχανής αναζήτησης να διαγράψει ένα ή περισσότερα αποτελέσματα αναζήτησης εάν η διαγραφή των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα είναι απαραίτητη για λόγους συμμόρφωσης με μια νομική υποχρέωση που προβλέπει η νομοθεσία της Ένωσης ή ενός κράτους μέλους στην οποία υπόκειται ο πάροχος της μηχανής αναζήτησης.
38. Η συμμόρφωση με μια νομική υποχρέωση μπορεί να απορρέει από μια διαταγή, ένα ρητό αίτημα της εθνικής ή ενωσιακής νομοθεσίας για υπαγωγή σε «νομική υποχρέωση διαγραφής» ή από την απλή παραβίαση της περιόδου διατήρησης από τον πάροχο μηχανής αναζήτησης. Ενδεικτικά, η περίοδος διατήρησης των δεδομένων ορίζεται από ένα κείμενο αλλά δεν τηρείται (ωστόσο, αυτή η υπόθεση αφορά κυρίως δημόσια έγγραφα). Αυτή η περίπτωση θα μπορούσε ενδεχομένως να συμπεριλάβει την υπόθεση μη ανωνυμοποιημένων ή ταυτοποιητικών δεδομένων που διατίθενται σε ανοιχτά δεδομένα.

1.6 Έκτος λόγος: Το δικαίωμα αίτησης διαγραφής όταν τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα έχουν συλλεχθεί σε σχέση με μια προσφορά υπηρεσιών της κοινωνίας των πληροφοριών σε ένα παιδί [άρθρο 17 παράγραφος 1 στ)]

39. Σύμφωνα με το άρθρο 17 παράγραφος 1 στοιχείο στ) του ΓΚΠΔ, το υποκείμενο των δεδομένων μπορεί να ζητήσει από έναν πάροχο μηχανής αναζήτησης τη διαγραφή ενός ή περισσότερων αποτελεσμάτων εάν τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα έχουν συλλεχθεί σε σχέση με την προσφορά υπηρεσιών της κοινωνίας των πληροφοριών σε παιδί όπως προβλέπεται στο άρθρο 8 παράγραφος 1 του ΓΚΠΔ.
40. Το άρθρο καλύπτει την άμεση προσφορά υπηρεσιών της κοινωνίας των πληροφοριών και κανένα άλλο είδος επεξεργασίας. Ο ΓΚΠΔ δεν ορίζει τις υπηρεσίες της κοινωνίας των πληροφοριών, αλλά παραπέμπει στους υφιστάμενους ορισμούς της νομοθεσίας της ΕΕ¹². Υφίστανται ορισμένες δυσκολίες ως προς την ερμηνεία, διότι η αιτιολογική σκέψη 18 της οδηγίας 2000/31/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 8ης Ιουνίου 2000 προβλέπει έναν ευρύ αλλά και διφορούμενο ορισμό για την έννοια «της άμεσης παροχής υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας». Υποδεικνύει κυρίως ότι αυτές οι υπηρεσίες «καλύπτουν μεγάλο φάσμα οικονομικών δραστηριοτήτων σε απευθείας σύνδεση (on-line)», αλλά διευκρινίζει ότι δεν περιορίζονται σε «υπηρεσίες επιτρέπουσες τη σύναψη συμβάσεων

¹²Ιδίως, το άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχείο β) της οδηγίας (ΕΕ) 2015/1535 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 9ης Σεπτεμβρίου 2015 για την καθιέρωση μιας διαδικασίας πληροφόρησης στον τομέα των τεχνικών προδιαγραφών και των κανόνων σχετικά με τις υπηρεσίες της κοινωνίας των πληροφοριών (κωδικοποιημένο κείμενο).

σε απευθείας σύνδεση αλλά επίσης, **εφόσον συνιστούν οικονομικές δραστηριότητες**, εκτείνονται και σε υπηρεσίες που δεν αμείβονται από τον αποδέκτη τους, όπως είναι η παροχή πληροφοριών σε απευθείας σύνδεση ή εμπορικές επικοινωνίες, ή οι υπηρεσίες αναζήτησης, πρόσβασης και ανάκτησης δεδομένων, καθορίζοντας τα κριτήρια της οικονομικής δραστηριότητας.

41. Προκύπτει από τα ανωτέρω ότι οι δραστηριότητες των παρόχων μηχανών αναζήτησης ενδέχεται να υπόκεινται στο πεδίο εφαρμογής της άμεσης παροχής υπηρεσιών της κοινωνίας των πληροφοριών. Όμως, οι πάροχοι μηχανών αναζήτησης δεν εξετάζουν κατά πόσον τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που αποθηκεύουν αφορούν ή όχι παιδιά. Ωστόσο, στο πλαίσιο των ειδικών ευθυνών τους, και δυνάμει της εφαρμογής του άρθρου 17 παράγραφος 3 του ΓΚΠΔ, είναι υποχρεωμένοι να διαγράψουν περιεχόμενο που αφορά παιδιά σύμφωνα με το άρθρο 17 παράγραφος 1 στοιχείο γ) του ΓΚΠΔ, αναγνωρίζοντας ότι η ανηλικότητα αποτελεί έγκυρο «λόγο που σχετίζεται με την ιδιαίτερη κατάσταση [του υποκειμένου των δεδομένων] (άρθρο 21 του ΓΚΠΔ) και ότι «[Τα] παιδιά απαιτούν ειδική προστασία όσον αφορά τα προσωπικά δεδομένα τους» (αιτιολογική σκέψη 38 του ΓΚΠΔ). Σε μια τέτοια περίπτωση πρέπει να λαμβάνεται υπόψη το πλαίσιο της συλλογής δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τον υπεύθυνο επεξεργασίας. Ιδίως, η ημερομηνία έναρξης της επεξεργασίας από τον αρχικό ιστότοπο πρέπει να λαμβάνεται υπόψη όταν το υποκείμενο των δεδομένων αιτείται τη διαγραφή περιεχομένου.

2 ΟΙ ΕΞΑΙΡΕΣΕΙΣ ΤΟΥ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ ΑΙΤΗΣΗΣ ΔΙΑΓΡΑΦΗΣ ΒΑΣΕΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 17 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 3

42. Το άρθρο 17 παράγραφος 3 του ΓΚΠΔ προβλέπει ότι οι παράγραφοι 1 και 2 του άρθρου 17 του ΓΚΠΔ δεν θα εφαρμόζονται όταν η επεξεργασία είναι απαραίτητη:
- α. για την άσκηση του δικαιώματος ελευθερίας της έκφρασης και του δικαιώματος στην ενημέρωση [άρθρο 17 παράγραφος 3 στοιχείο α)],
 - β. για την τήρηση νομικής υποχρέωσης που επιβάλλει την επεξεργασία βάσει του δικαίου της Ένωσης ή του δικαίου κράτους μέλους στο οποίο υπάγεται ο υπεύθυνος επεξεργασίας ή για την εκπλήρωση καθήκοντος που εκτελείται προς το δημόσιο συμφέρον ή κατά την άσκηση δημόσιας εξουσίας που έχει ανατεθεί στον υπεύθυνο της επεξεργασίας [άρθρο 17 παράγραφος 3 στοιχείο β)],
 - γ. για λόγους δημόσιου συμφέροντος στον τομέα της δημόσιας υγείας σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 2 στοιχεία η) και θ), καθώς και το άρθρο 9 παράγραφος 3 [άρθρο 17 παράγραφος 3 στοιχείο γ)],
 - δ. για σκοπούς αρχειοθέτησης προς το δημόσιο συμφέρον, για σκοπούς επιστημονικής ή ιστορικής έρευνας ή για στατιστικούς σκοπούς σύμφωνα με το άρθρο 89 παράγραφος 1, εφόσον το δικαίωμα που αναφέρεται στην παράγραφο 1 είναι πιθανόν να καταστήσει αδύνατη ή να εμποδίσει σε μεγάλο βαθμό την επίτευξη σκοπών της εν λόγω επεξεργασίας [άρθρο 17 παράγραφος 3 στοιχείο δ)], ή
 - ε. για τη θεμελίωση, άσκηση ή υποστήριξη νομικών αξιώσεων [άρθρο 17 παράγραφος 3 στοιχείο ε)].
43. Στόχος αυτού του τμήματος είναι να αποδείξει ότι οι περισσότερες από τις εξαιρέσεις του άρθρου 17 παράγραφος 3 του ΓΚΠΔ δεν φαίνονται να είναι κατάλληλες στην περίπτωση μιας

αίτησης διαγραφής. Αυτή η ανεπάρκεια συνηγορεί υπέρ της εφαρμογής του άρθρου 21 του ΓΚΠΔ για τις αιτήσεις διαγραφής. Σε κάθε περίπτωση, πρέπει να τονιστεί ότι οι εξαιρέσεις που προβλέπονται στο άρθρο 17 παράγραφος 3 του ΓΚΠΔ μπορούν να θεωρηθούν επιτακτικοί και νόμιμοι λόγοι σύμφωνα με το άρθρο 17 παράγραφος 1 στοιχείο γ) του ΓΚΠΔ.

2.1 Η επεξεργασία είναι απαραίτητη για την άσκηση του δικαιώματος ελευθερίας της έκφρασης και του δικαιώματος στην ενημέρωση

44. Αυτή η εξαίρεση ως προς την εφαρμογή του άρθρου 17 παράγραφος 1 του ΓΚΠΔ πρέπει να ερμηνευτεί και να εφαρμοστεί στο πλαίσιο των χαρακτηριστικών που ορίζουν τη διαγραφή. Το άρθρο 17 παράγραφος 1 του ΓΚΠΔ περιγράφεται ως σαφής και ανεπιφύλακτη εντολή που απευθύνεται στους υπεύθυνους επεξεργασίας. Εάν πληρούνται οι προϋποθέσεις που ορίζονται στο άρθρο 17 παράγραφος 1 του ΓΚΠΔ, ο υπεύθυνος επεξεργασίας «*υποχρεούται να διαγράψει δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση*». Ωστόσο, δεν πρόκειται για απόλυτο δικαίωμα. Οι εξαιρέσεις του άρθρου 17 παράγραφος 3 του ΓΚΠΔ ορίζουν περιπτώσεις στις οποίες δεν ισχύει αυτή η υποχρέωση.
45. Ωστόσο, η ισορροπία μεταξύ της προστασίας των δικαιωμάτων των ενδιαφερόμενων μερών και της ελευθερίας της έκφρασης, συμπεριλαμβανομένης της ελεύθερης πρόσβασης σε πληροφορίες, συνιστά αναπόσπαστο μέρος του άρθρου 17 του ΓΚΠΔ.
46. Το ΔΕΕ αναγνώρισε στην απόφαση Costeja και επανέλαβε πρόσφατα στην απόφαση Google 2 ότι η επεξεργασία που πραγματοποιεί ένας πάροχος μηχανής αναζήτησης μπορεί να θίξει σημαντικά τα θεμελιώδη δικαιώματα στην ιδιωτική ζωή και τη νομοθεσία προστασίας δεδομένων όταν η έρευνα πραγματοποιείται χρησιμοποιώντας το όνομα του υποκειμένου δεδομένων.
47. Κατά τη στάθμιση των δικαιωμάτων και των ελευθεριών των υποκειμένων δεδομένων και των συμφερόντων των χρηστών του Διαδικτύου ως προς την πρόσβαση στις πληροφορίες μέσω του παρόχου της μηχανής αναζήτησης, το Δικαστήριο αναγνώρισε ότι «*Μολονότι, ασφαλώς, τα προστατευόμενα με τα άρθρα αυτά δικαιώματα του υποκειμένου των δεδομένων υπερέχουν, κατά κανόνα, του προαναφερθέντος συμφέροντος των χρηστών του διαδικτύου, εντούτοις η εξισορρόπηση αυτή μπορεί, σε ειδικές περιπτώσεις, να εξαρτάται από τη φύση της επίμαχης πληροφορίας και από τον ευαίσθητο χαρακτήρα της για την ιδιωτική ζωή του υποκειμένου των δεδομένων καθώς και από το συμφέρον του κοινού να διαθέτει την πληροφορία αυτή, συμφέρον το οποίο μπορεί να διαφοροποιείται αναλόγως, μεταξύ άλλων, του ρόλου που διαδραματίζει το εν λόγω υποκείμενο στον δημόσιο βίο.*»¹³
48. Το Δικαστήριο θεώρησε επίσης ότι, σε γενικές γραμμές¹⁴, τα δικαιώματα των υποκειμένων δεδομένων θα υπερισχύουν έναντι του συμφέροντος των χρηστών του Διαδικτύου για πρόσβαση σε πληροφορίες μέσω ενός παρόχου μηχανής αναζήτησης. Ωστόσο, προσδιόρισε ορισμένους παράγοντες που ενδέχεται να επηρεάσουν την εν λόγω υπεροχή. Μεταξύ αυτών περιλαμβάνονται: η φύση των πληροφοριών ή ο βαθμός ευαισθησίας τους, και ιδίως το συμφέρον των χρηστών του Διαδικτύου κατά την πρόσβαση σε πληροφορίες, το οποίο ενδέχεται να ποικίλει ανάλογα με τον ρόλο που διαδραματίζει το ενδιαφερόμενο μέρος στη δημόσια ζωή.

¹³ ΔΕΕ, C-131/12, απόφαση της 13ης Μαΐου 2014, παράγραφος 81· ΔΕΕ, C-136/17, απόφαση της 24ης Σεπτεμβρίου 2019, παράγραφος 66.

¹⁴ ΔΕΕ, υπόθεση C-131/12, απόφαση της 13ης Μαΐου 2014, παράγραφος 99· ΔΕΕ, υπόθεση C-136/17, απόφαση της 24ης Σεπτεμβρίου 2019, παράγραφος 53.

49. Η ανάλυση της διαγραφής [από τον κατάλογο αποτελεσμάτων μηχανής αναζήτησης] από το Δικαστήριο συνεπάγεται ότι, κατά την αξιολόγηση των αιτημάτων διαγραφής, ο πάροχος μιας μηχανής αναζήτησης θα πρέπει να λαμβάνει υποχρεωτικά υπόψη τον πιθανό αντίκτυπο της απόφασης διαγραφής [από τον κατάλογο αποτελεσμάτων μηχανής αναζήτησης] για την πρόσβαση των χρηστών του Διαδικτύου σε πληροφορίες, προτού λάβει απόφαση σχετικά με τη διατήρηση ή τον αποκλεισμό των αποτελεσμάτων αναζήτησης¹⁵. Ο εν λόγω αντίκτυπος δεν συνεπάγεται απαραίτητα την απόρριψη της αίτησης διαγραφής. Όπως επιβεβαιώνει το Δικαστήριο, αυτή η προσβολή των θεμελιωδών δικαιωμάτων του υποκειμένου των δεδομένων πρέπει να αιτιολογείται από το κυρίαρχο συμφέρον του ευρύτερου κοινού ως προς την πρόσβαση στις εν λόγω πληροφορίες.
50. Επίσης, το Δικαστήριο διέκρινε τη νομιμοποίηση που μπορεί να διαθέτει ένας διαδικτυακός συντάκτης για τη διάδοση πληροφοριών από τη νομιμοποίηση του παρόχου της μηχανής αναζήτησης. Το Δικαστήριο αναγνώρισε ότι η δραστηριότητα ενός διαδικτυακού συντάκτη μπορεί να αφορά αποκλειστικά δημοσιογραφικούς σκοπούς, και ότι σε αυτή την περίπτωση ο διαδικτυακός συντάκτης θα επωφελείται από τις εξαιρέσεις που μπορεί να θεσπίσουν τα κράτη μέλη στις περιπτώσεις αυτές βάσει του άρθρου 9 της οδηγίας (επί του παρόντος, άρθρο 85 παράγραφος 2 του ΓΚΠΔ). Ως προς αυτό, στην απόφαση «*M.L. και W.W. κατά Γερμανίας*» της 28ης Ιουνίου 2018, το ΕΔΑΔ δηλώνει ότι η εξισορρόπηση των επίμαχων συμφερόντων μπορεί να έχει διαφορετικά αποτελέσματα ανάλογα με την εκάστοτε αίτηση (κάνοντας τη διάκριση μεταξύ (i) μιας αίτησης διαγραφής που υποβάλλεται στον αρχικό εκδότη, η δραστηριότητα του οποίου προστατεύεται από την ελευθερία έκφρασης και (ii) μιας αίτησης που υποβάλλεται σε μια μηχανή αναζήτησης, η οποία δεν έχει ως πρώτο στόχο τη δημοσίευση των αρχικών πληροφοριών που αφορούν το υποκείμενο των δεδομένων, αλλά κυρίως τη διευκόλυνση του προσδιορισμού οποιωνδήποτε διαθέσιμων πληροφοριών για αυτό το άτομο και, κατά συνέπεια, την κατάρτιση του προφίλ του).
51. Αυτοί οι προβληματισμοί θα πρέπει να αξιολογηθούν σε σχέση με τις καταγγελίες που υποβάλλονται βάσει του άρθρου 17 του ΓΚΠΔ, διότι στο πλαίσιο αυτών των αποφάσεων, πρέπει να σταθμιστούν τα δικαιώματα των υποκειμένων των δεδομένων που έχουν ζητήσει τη διαγραφή [από τον κατάλογο αποτελεσμάτων μηχανής αναζήτησης] σε σχέση με τα συμφέροντα των χρηστών του Διαδικτύου ως προς την πρόσβαση στις πληροφορίες.
52. Όπως εξηγεί το ΔΕΕ στην απόφαση Google 2, το άρθρο 17 παράγραφος 3 του ΓΚΠΔ αποτελεί «*εκδήλωση του ότι το δικαίωμα στην προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα δεν είναι απόλυτο, αλλά πρέπει (...) να εκτιμάται σε σχέση με τον ρόλο που επιτελεί στην κοινωνία και να σταθμίζεται με άλλα θεμελιώδη δικαιώματα, τηρουμένης της αρχής της αναλογικότητας*».¹⁶ «*Καθιερώνει ως εκ τούτου ρητώς την απαίτηση στάθμισης μεταξύ, αφενός, των θεμελιωδών δικαιωμάτων στον σεβασμό της ιδιωτικής ζωής και στην προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, τα οποία κατοχυρώνονται στα άρθρα 7 και 8 του Χάρτη, και, αφετέρου, του θεμελιώδους δικαιώματος στην ελευθερία πληροφόρησης, το οποίο κατοχυρώνεται στο άρθρο 11 του Χάρτη.*»¹⁷
53. Το Δικαστήριο καταλήγει ότι «*ο φορέας εκμετάλλευσης μηχανής αναζήτησης, όταν του υποβάλλεται αίτηση διαγραφής συνδέσμου προς ιστοσελίδα στην οποία είναι δημοσιευμένα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που εμπίπτουν στις ειδικές κατηγορίες (...), οφείλει, επί τη*

¹⁵ ΔΕΕ, υπόθεση C-136/17, απόφαση της 24ης Σεπτεμβρίου 2019, παράγραφος 56 και εξής.

¹⁶ ΔΕΕ, υπόθεση C-136/17, απόφαση της 24ης Σεπτεμβρίου 2019, παράγραφος 57.

¹⁷ ΔΕΕ, υπόθεση C-136/17, απόφαση της 24ης Σεπτεμβρίου 2019, παράγραφος 59.

βάσει όλων των κρίσιμων στοιχείων της συγκεκριμένης περίπτωσης και λαμβάνοντας υπόψη τη σοβαρότητα της επέμβασης στα θεμελιώδη δικαιώματα του υποκειμένου των δεδομένων για σεβασμό της ιδιωτικής ζωής και για προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, τα οποία κατοχυρώνονται στα άρθρα 7 και 8 του Χάρτη, να εξακριβώνει, βάσει των λόγων ουσιαστικού δημοσίου συμφέροντος (...) αν η εμφάνιση του συνδέσμου αυτού στον κατάλογο των αποτελεσμάτων που προκύπτει από αναζήτηση με βάση το ονοματεπώνυμο του υποκειμένου των δεδομένων είναι απολύτως απαραίτητη για την προστασία της προστατευόμενης από το άρθρο 11 του Χάρτη ελευθερίας πληροφόρησης των χρηστών του διαδικτύου που ενδεχομένως ενδιαφέρονται να αποκτήσουν πρόσβαση στην πληροφορία αυτή μέσω τέτοιας αναζήτησης.»¹⁸

54. Τέλος, ανάλογα με τις περιστάσεις της υπόθεσης, οι πάροχοι μηχανών αναζήτησης ενδέχεται να αρνηθούν τη διαγραφή [από τον κατάλογο αποτελεσμάτων μηχανής αναζήτησης] περιεχομένου στην περίπτωση όπου μπορούν να αποδείξουν ότι η συμπερίληψή του στον κατάλογο αποτελεσμάτων είναι απολύτως απαραίτητη για την προστασία της ελευθερίας πληροφόρησης των χρηστών του διαδικτύου.

2.2 Η επεξεργασία είναι απαραίτητη για τη συμμόρφωση με μια νομική υποχρέωση στην οποία υπόκειται ο υπεύθυνος επεξεργασίας ή για την εκπλήρωση καθήκοντος που εκτελείται προς το δημόσιο συμφέρον ή κατά την άσκηση δημόσιας εξουσίας που έχει ανατεθεί στον υπεύθυνο της επεξεργασίας

55. Το περιεχόμενο αυτής της εξαίρεσης καθιστά δύσκολη την εφαρμογή της στη δραστηριότητα των παρόχων μηχανών αναζήτησης και ενδέχεται να επηρεάσει τις αποφάσεις διαγραφής ορισμένων αποτελεσμάτων, καθώς η επεξεργασία δεδομένων από παρόχους μηχανών αναζήτησης βασίζεται κατ' αρχήν στο νόμιμο ενδιαφέρον του παρόχου της μηχανής αναζήτησης.

2.2.1 Νομική υποχρέωση

56. Είναι δύσκολο να φανταστεί κανείς την ύπαρξη νομικών διατάξεων που υποχρεώνουν τους παρόχους μηχανών αναζήτησης να διαδίδουν ορισμένες πληροφορίες. Αυτή είναι μία συνέπεια του είδους δραστηριότητας που αναπτύσσουν. Οι πάροχοι μηχανής αναζήτησης δεν παράγουν ούτε παρουσιάζουν πληροφορίες.
57. Συνεπώς, φαίνεται απίθανο η νομοθεσία ενός κράτους μέλους να υποχρεώνει τους παρόχους μηχανών αναζήτησης να δημοσιοποιούν κάποιο είδος πληροφοριών, αντί να επιβάλλει τη σχετική υποχρέωση δημοσίευσης σε άλλες ιστοσελίδες που θα συνδεθούν μεταγενέστερα από παρόχους μηχανής αναζήτησης.
58. Αυτή η αξιολόγηση μπορεί να επεκταθεί και στην πιθανότητα η νομοθεσία της Ένωσης ή του κράτους μέλους να επιτρέπει σε μια δημόσια αρχή να λαμβάνει αποφάσεις που υποχρεώνουν τους παρόχους μηχανών αναζήτησης να δημοσιεύουν τις πληροφορίες άμεσα και όχι μέσω συνδέσμων URL που παραπέμπουν σε μια ιστοσελίδα που περιλαμβάνει τις πληροφορίες αυτές.
59. Σε περιπτώσεις όπου η νομοθεσία ενός κράτους μέλους προβλέπει την υποχρέωση για τους παρόχους μηχανών αναζήτησης να δημοσιοποιούν τις αποφάσεις ή τα έγγραφα που

¹⁸ ΔΕΕ, υπόθεση C-136/17, απόφαση της 24ης Σεπτεμβρίου 2019, παράγραφος 69.

περιέχουν προσωπικές πληροφορίες, ή που εξουσιοδοτούν τις δημόσιες αρχές να απαιτούν την εν λόγω δημοσίευση, θα πρέπει να εφαρμόζεται η εξαίρεση που προβλέπεται στο άρθρο 17 παράγραφος 3 στοιχείο β) του ΓΚΠΔ.

60. Κατά την εφαρμογή, θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη οι όροι υπό τους οποίους προβλέπεται αυτή η υποχρέωση, δηλαδή, το γεγονός ότι η διατήρηση των επίμαχων πληροφοριών είναι απαραίτητη για την τήρηση της νομικής υποχρέωσης δημοσίευσης. Για παράδειγμα, ότι μια νομική υποχρέωση ή η απόφαση μιας ειδικά εξουσιοδοτημένης αρχής, μπορεί να περιλαμβάνει ένα χρονικό όριο για τη δημοσίευση, ή ρητούς σκοπούς που μπορεί να έχουν επιτευχθεί εντός μιας συγκεκριμένης χρονικής περιόδου. Σε αυτές τις περιπτώσεις, εάν η αίτηση διαγραφής υποβάλλεται μετά το πέρας αυτών των χρονικών ορίων, θα πρέπει να θεωρείται ότι η εξαίρεση παύει να ισχύει.
61. Αντίθετα, συχνά η νομοθεσία του κράτους μέλους προβλέπει τη δημοσίευση σε ιστοσελίδες πληροφοριών που περιλαμβάνουν δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα. Αυτή η νομική υποχρέωση περί δημοσίευσης ή διατήρησης των δημοσιευμένων πληροφοριών δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι καλύπτεται από την εξαίρεση που προβλέπεται στο άρθρο 17 παράγραφος 3 στοιχείο β) του ΓΚΠΔ, διότι δεν απευθύνεται στον πάροχο της μηχανής αναζήτησης, αλλά στους συντάκτες του ιστοτόπου στο περιεχόμενο του οποίου παραπέμπει ο σύνδεσμος που περιλαμβάνεται στον κατάλογο του παρόχου της μηχανής αναζήτησης. Συνεπώς, ο πάροχος της μηχανής αναζήτησης δεν μπορεί να επικαλεστεί την ύπαρξη νομικής υποχρέωσης ώστε να απορρίψει την αίτηση διαγραφής.
62. Ωστόσο, η νομική υποχρέωση δημοσίευσης που απευθύνεται σε άλλους διαδικτυακούς συντάκτες θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη κατά τη διασφάλιση της ισορροπίας μεταξύ των δικαιωμάτων των υποκειμένων των δεδομένων και του συμφέροντος των χρηστών του Διαδικτύου να έχουν πρόσβαση στις πληροφορίες. Το γεγονός ότι ορισμένες πληροφορίες πρέπει να δημοσιευτούν στο διαδίκτυο κατόπιν νομικής εντολής, ή κατόπιν απόφασης μιας σχετικά εξουσιοδοτημένης αρχής, αποδεικνύει το συμφέρον του κοινού να έχει πρόσβαση σε αυτές τις πληροφορίες.
63. Το σχετικό τεκμήριο της ύπαρξης κυρίαρχου συμφέροντος του κοινού δεν λειτουργεί με τον ίδιο τρόπο όσον αφορά τις αρχικές ιστοσελίδες σε σύγκριση με τον κατάλογο αποτελεσμάτων ενός παρόχου μηχανής αναζήτησης. Μολονότι η νομική υποχρέωση δημοσίευσης πληροφοριών σε έναν συγκεκριμένο ιστότοπο μπορεί να οδηγήσει στο συμπέρασμα ότι αυτές οι πληροφορίες δεν θα πρέπει να διαγραφούν από την εν λόγω ιστοσελίδα, η απόφαση σχετικά με τα αποτελέσματα που προσφέρονται από τον πάροχο της μηχανής αναζήτησης όταν το όνομα του υποκειμένου των δεδομένων χρησιμοποιείται γενικά ως όρος αναζήτησης ενδέχεται να είναι διαφορετική.
64. Η αξιολόγηση της αίτησης διαγραφής σε αυτές τις περιπτώσεις δεν θα πρέπει να συνεπάγεται ότι η ύπαρξη της νομικής υποχρέωσης δημοσίευσης προϋποθέτει απαραίτητα ότι, στον βαθμό που αυτή η υποχρέωση επιβάλλεται στους συντάκτες του αρχικού ιστοτόπου, δεν είναι δυνατή η αποδοχή της διαγραφής [από τον κατάλογο αποτελεσμάτων μηχανής αναζήτησης] από τον πάροχο της μηχανής αναζήτησης.
65. Κατά γενικό κανόνα, η απόφαση θα πρέπει να λαμβάνεται κατόπιν εξισορρόπησης των δικαιωμάτων των υποκειμένων των δεδομένων και του συμφέροντος των χρηστών του Διαδικτύου ως προς την πρόσβαση σε αυτές τις πληροφορίες μέσω του παρόχου της μηχανής αναζήτησης.

2.2.2 Εκτέλεση καθήκοντος προς το δημόσιο συμφέρον ή κατά την άσκηση δημόσιας εξουσίας

66. Οι πάροχοι μηχανής αναζήτησης δεν είναι δημόσιες αρχές και, συνεπώς, δεν ασκούν δημόσιες εξουσίες εξ ορισμού.
67. Ωστόσο, θα μπορούσαν να ασκούν αυτές τις εξουσίες εάν τους εκχωρούνται από τη νομοθεσία ενός κράτους μέλους ή της Ένωσης. Κατά τον ίδιο τρόπο θα μπορούσαν να πραγματοποιούν αποστολές δημοσίου συμφέροντος, εάν η δραστηριότητά τους θεωρείται απαραίτητη για την ικανοποίηση του δημοσίου συμφέροντος σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία¹⁹.
68. Δεδομένων των χαρακτηριστικών των παρόχων μηχανών αναζήτησης, είναι απίθανο τα κράτη μέλη να τους εκχωρήσουν δημόσιες εξουσίες ή να θεωρήσουν ότι η δραστηριότητά τους ή μέρος αυτής είναι απαραίτητη για την επίτευξη ενός νομικά θεσπισμένου δημοσίου συμφέροντος.
69. Ωστόσο, σε περίπτωση κατά την οποία η νομοθεσία του κράτους μέλους εκχωρεί στις μηχανές αναζήτησης δημόσιες εξουσίες ή συνδέει τη δραστηριότητά τους με την επίτευξη ενός δημοσίου συμφέροντος, θα μπορούσε να εφαρμοστεί η εξαίρεση που προβλέπεται στο άρθρο 17 παράγραφος 3 στοιχείο β) του ΓΚΠΔ. Οι προβληματισμοί που αναπτύχθηκαν παραπάνω σχετικά με τις περιπτώσεις στις οποίες η νομοθεσία του κράτους μέλους έχει θεσπίσει μια νομική υποχρέωση επεξεργασίας πληροφοριών για παρόχους μηχανών αναζήτησης ισχύουν και σε αυτή την περίπτωση.
70. Για να ληφθεί απόφαση περί μη συμμόρφωσης με μια αίτηση διαγραφής για λόγους που αφορούν αυτή την εξαίρεση, είναι απαραίτητος ο προσδιορισμός του κατά πόσον η διατήρηση των πληροφοριών στα αποτελέσματα της μηχανής αναζήτησης είναι απαραίτητη για την επίτευξη του επιδιωκόμενου δημοσίου συμφέροντος ή για την άσκηση των εξουσιοδοτήσεων.
71. Από την άλλη πλευρά, ένα κράτος μέλος θα καταρτίζει τον νομικό ορισμό των εξουσιών ή του δημοσίου συμφέροντος, και εάν η μηχανή αναζήτησης απορρίψει μια αίτηση διαγραφής βάσει αυτής της εξαίρεσης, πρέπει να γίνει επίσης κατανοητό ότι αυτό συμβαίνει διότι θεωρεί ότι η δραστηριότητά της είναι απαραίτητη για την επίτευξη των δημοσίων συμφερόντων. Ο πάροχος της μηχανής αναζήτησης θα πρέπει, στην περίπτωση αυτή, να αιτιολογήσει γιατί θεωρεί ότι η δραστηριότητά του συνάδει με το δημόσιο συμφέρον. Σε διαφορετική περίπτωση, η άρνηση ικανοποίησης της αίτησης διαγραφής του υποκειμένου δεδομένων δεν έχει πολλές πιθανότητες να βασιστεί στην εξαίρεση.
72. Συνεπώς, η εποπτική αρχή του κράτους μέλους του οποίου η νομοθεσία εφαρμόζεται πρέπει να αντιμετωπίσει τυχόν καταγγελίες που υποβάλλονται σύμφωνα με το άρθρο 55 παράγραφος 2 του ΓΚΠΔ.

2.3 Λόγοι δημοσίου συμφέροντος στον τομέα της δημόσιας υγείας

73. Αυτή η εξαίρεση είναι μια συγκεκριμένη περίπτωση που βασίζεται στο γεγονός ότι η επεξεργασία είναι απαραίτητη για την ικανοποίηση του δημοσίου συμφέροντος.

¹⁹ ΓΚΠΔ, άρθρο 6 παράγραφος 3: «Η βάση για την επεξεργασία που αναφέρεται στην παράγραφο 1 στοιχεία γ) και ε) ορίζεται σύμφωνα με:

α) το δίκαιο της Ένωσης, ή

β) το δίκαιο του κράτους μέλος στο οποίο υπόκειται ο υπεύθυνος επεξεργασίας (...)

74. Στην προκειμένη περίπτωση, το δημόσιο συμφέρον περιορίζεται στον τομέα της δημόσιας υγείας, αλλά, όπως με το δημόσιο συμφέρον σε κάθε άλλον τομέα, η νομική βάση για την επεξεργασία πρέπει να σχετίζεται με τη νομοθεσία της Ένωσης ή του κράτους μέλους.
75. Από την πλευρά της εφαρμογής αυτής της εξαίρεσης στο πλαίσιο της δραστηριότητας του παρόχου της μηχανής αναζήτησης, προκύπτουν τα ίδια συμπεράσματα όπως ανωτέρω. Δεν φαίνεται πιθανό η νομοθεσία του κράτους μέλους ή της Ένωσης να δύναται να συνδέσει τη δραστηριότητα του παρόχου μηχανής αναζήτησης και τη διατήρηση των πληροφοριών ή μιας κατηγορίας πληροφοριών στα αποτελέσματα του παρόχου της μηχανής αναζήτησης με την επίτευξη σκοπών δημοσίου συμφέροντος που σχετίζονται με τη δημόσια υγεία.
76. Αυτό το συμπέρασμα γίνεται ακόμα πιο προφανές εάν ληφθεί υπόψη το γεγονός ότι ο αντίκτυπος της διαγραφής αφορά μόνο τη διαγραφή μερικών αποτελεσμάτων από τη σελίδα αποτελεσμάτων που εμφανίζεται όταν χρησιμοποιείται κατά κανόνα ένα όνομα ως κριτήριο αναζήτησης. Ωστόσο, οι πληροφορίες δεν διαγράφονται από τους καταλόγους του παρόχου και μπορούν να ανακτηθούν χρησιμοποιώντας άλλους όρους αναζήτησης.
77. Συνεπώς, είναι δύσκολο να φανταστεί κανείς ότι η διατήρηση της ορατότητας αυτών των αποτελεσμάτων κατά την πραγματοποίηση αναζητήσεων κατά κανόνα βάσει του ονόματος του υποκειμένου των δεδομένων μπορεί να θεωρηθεί, σε γενικές γραμμές, ως απαραίτητη για λόγους δημοσίου συμφέροντος στον τομέα της δημόσιας υγείας.
78. Τα κριτήρια για την εφαρμοσιμότητα των εθνικών προτύπων και τον προσδιορισμό της εποπτικής αρχής που θα αναλάβει τις πιθανές καταγγελίες για μια υπόθεση σχετική με το άρθρο 17 του ΓΚΠΔ η οποία απορρίφθηκε βάσει αυτής της εξαίρεσης έχουν συζητηθεί ανωτέρω.

2.4 Σκοποί αρχειοθέτησης προς το δημόσιο συμφέρον, για σκοπούς επιστημονικής ή ιστορικής έρευνας ή για στατιστικούς σκοπούς σύμφωνα με το άρθρο 89 παράγραφος 1, εφόσον το δικαίωμα που αναφέρεται στην παράγραφο 1 είναι πιθανόν να καταστήσει αδύνατη ή να εμποδίσει σε μεγάλο βαθμό την επίτευξη σκοπών της εν λόγω επεξεργασίας

79. Σε αυτό το σενάριο, ο πάροχος της μηχανής αναζήτησης πρέπει να είναι σε θέση να αποδείξει ότι η διαγραφή ορισμένου περιεχομένου από τη σελίδα αποτελεσμάτων αποτελεί σοβαρό εμπόδιο ή αποτρέπει πλήρως την επίτευξη επιστημονικών ή ιστορικών ερευνητικών ή στατιστικών σκοπών.
80. Θα πρέπει να γίνει κατανοητό ότι ο πάροχος της μηχανής αναζήτησης πρέπει να επιδιώκει αντικειμενικά αυτούς τους σκοπούς. Η πιθανότητα η κατάργηση αποτελεσμάτων να επηρεάσει σημαντικά τους ερευνητικούς ή στατιστικούς σκοπούς των χρηστών της υπηρεσίας μηχανής αναζήτησης του παρόχου δεν σχετίζεται με την εφαρμογή της παρούσας εξαίρεσης. Αυτοί οι σκοποί, εάν υφίστανται, θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη κατά την εδραίωση της ισορροπίας μεταξύ των δικαιωμάτων του υποκειμένου των δεδομένων και των συμφερόντων των χρηστών του Διαδικτύου ως προς την πρόσβαση στις πληροφορίες μέσω του παρόχου της μηχανής αναζήτησης.
81. Θα πρέπει επίσης να σημειωθεί ότι οι εν λόγω σκοποί μπορεί να επιδιώκονται αντικειμενικά από τον πάροχο της μηχανής αναζήτησης, χωρίς να είναι απαραίτητη η ύπαρξη κάποιου συνδέσμου κατά κανόνα μεταξύ του ονόματος του υποκειμένου των δεδομένων και των αποτελεσμάτων έρευνας.

2.5 Θεμελίωση, άσκηση ή υποστήριξη νομικών αξιώσεων

82. Κατ' αρχήν, είναι μάλλον απίθανο οι πάροχοι μηχανών αναζήτησης να μπορούν να χρησιμοποιήσουν αυτή την εξαίρεση για να απορρίψουν αιτήσεις διαγραφής που υποβάλλονται βάσει του άρθρου 17 του ΓΚΠΔ.
83. Θα πρέπει να τονιστεί περαιτέρω ότι μια αίτηση διαγραφής προϋποθέτει την κατάργηση ορισμένων αποτελεσμάτων από τη σελίδα αποτελεσμάτων αναζήτησης που προσφέρει ο πάροχος μηχανής αναζήτησης όταν χρησιμοποιείται κανονικά το όνομα του υποκειμένου δεδομένων ως κριτήριο αναζήτησης. Οι πληροφορίες εξακολουθούν να είναι προσβάσιμες κατά τη χρήση άλλων όρων αναζήτησης.